

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1076/2022
18.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела повреда равноправности из члана 128. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Десимира Анђелковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К 26/20 од 23.06.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 235/22 од 29.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 18.10.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Десимира Анђелковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лебану К 26/20 од 23.06.2022. године и Вишег суда у Лесковцу Кж1 235/22 од 29.07.2022. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Десимира Анђелковића у преосталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану К 26/20 од 23.06.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела повреда равноправности из члана 128. став 1. КЗ, па му је за извршено кривично дело изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и одређено да се иста неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени АА обавезан је да суду на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, као и да оштећеном на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 43.875,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, док је оштећени ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Кж1 235/22 од 29.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Десимира Анђековића и потврђена пресуда Основног суда у Лебану К 26/20 од 23.06.2022. године.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Десимир Анђелковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи у целини побијане пресуде и донесе пресуду којом се оптужени ослобађа од оптужбе или пак исте укине и врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног одржао седницу већа, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој је размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА указује да су нижестепени судови учинили повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, а коју повреду је бранилац окривљеног истицао и у жалби на првостепену пресуду и наводи да дело за које је окривљени оглашен кривим није кривично дело, јер је за постојање овог дела неопходно утврдити да ли је у конкретном случају окривљени поступао као физичко лице или као председник Ловачког удружења, а према ставу одбране, ово дело може извршити само физичко лице, док се окривљеном ставља на терет да је дело извршио у својству председника Ловачког удружења, што значи да је деловао као службено лице.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Одредбом члана 128. став 1. важећег Кривичног законика прописано је да ко због националне или етничке припадности, расе или вероисповести, или због одсуства те припадности или због разлика у погледу политичког или другог убеђења, пола, инвалидитета, сексуалне оријентације, родног идентитета, језика, образовања, друштвеног положаја, социјалног порекла, имовног стања или неког другог личног својства, другоме ускрати или ограничи права човека и грађанина утврђена Уставом, законима или другим прописима или општим актима или потврђеним међународним уговорима, или му на основу ове разлике даје повластице или погодности, казниће се затвором до три године, док је у ставу 2. прописан квалификовани облик овог кривичног дела у случају када је исто извршено од стране службеног лица у вршењу службе.

Из чињеничног описа датог у изреци првостепене пресуде произилазе сва законска обележја кривичног дела повреда равноправности из члана 128. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим правноснажним пресудама и то како она у погледу објективних обележја кривичног дела која се односе на саму радњу извршења, да је окривљени у периоду од септембра месеца 2016. године до 26.12.2017. године, у ..., у својству председника Ловачког удружења „...“, због личног својства оштећеног ББ из ..., и то његовог израженог неслагања са начином на који се управљало Ловачким удружењем, ускратио оштећеном право човека и грађанина утврђено Уставом и Законом о забрани дискриминације – право на једнакост, на тај начин што је према оштећеном поступао различито у односу на остале чланове Ловачког удружења и није

омогућио оштећеном обнову чланарине у Ловачком удружењу „...“, те је његов захтев за уплату чланарине одбијен, иако је објективно био у истој правној ситуацији као други чланови удружења који су имали прекиде у плаћању и били чланови новоформираног Ловачког удружења „...“, тако да је оштећеном, коме чланство у удружењу није престало на основу одлуке Управног одбора, ускраћено право да уплати чланске доприносе, једнако као и други чланови Ловачког удружења и тиме оштећеном онемогућио да користи права која му припадају чланством у Ловачком удружењу „...“, тако и она обележја која се тичу субјективног односа окривљеног према извршеном делу, а односе на урачунљивост, умишљај и свест окривљеног о забрањености дела.

Имајући у виду све напред наведено, као и цитирану одредбу Кривичног законика, произилази да се у радњама окривљеног стичу сви битни елементи, како објективни, тако и субјективни, кривичног дела повреда равноправности из члана 128. став 1. КЗ.

С тим у вези, неосновани су наводи браниоца окривљеног у поднетом захтеву којима се указује да је учињена напред цитирана повреда закона по питању да ли је дело за које је окривљени оглашен кривим кривично дело, јер је било неопходно утврдити да ли је окривљени у конкретном случају поступао као физичко лице или као председник Ловачког удружења, што би подразумевало да је деловао као службено лице. Ово из разлога што је у конкретном случају окривљени оглашен кривим за основни облик кривичног дела повреда равноправности из члана 128. став 1. КЗ, у ком случају се као извршилац може јавити физичко лице и стога није било потребно утврђивати својство службеног лица, с обзиром да је извршење наведеног кривичног дела од стране службеног лица квалификовани облик овог кривичног дела за које окривљени није оптужен нити оглашен кривим.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног оценио као неоснован у односу на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Осталим наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се указује на повреду закона из члана 248. став 1. ЗКП и наводи да окривљеном пресуде нису уручене преко команде ПУ Лесковац или непосредног старешине, где је окривљени стално запослен, а што је била обавеза суда, с обзиром да је окривљени због природе свога посла често одсутан са места пребивалишта. Такође, бранилац окривљеног наводи да Виши суд у Лесковцу није ценио жалбене наводе браниоца окривљеног који се односе на повреду закона из члана 14. КЗ, чиме се у захтеву суштински указује на повреду закона из члана 460. ЗКП.

Имајући у виду да из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости нижестепене пресуде побија због повреде одредаба члана 248. став 1. ЗКП и члана 460. ЗКП, а које повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд у овом делу захтев браниоца окривљеног оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став

1. ЗКП, захтев у односу на наведену повреду закона одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.